

РЕШЕНИЕ

№ 7270

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8766** по описа за **2023** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на упълномощен представител на Началник група при отдел „Пътна полиция” - СДВР, против решение от 25.06.2023 г., постановено по НАХД № 7668/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 11 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 23-4332-002508/22.02.2023 г., издадено от Началник група при ОПП - СДВР. С наказателното постановление на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал.1, т.5 от ЗДвП на Г. Н. П.-Н. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, а на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП са й наложени административни наказания „глоба“ в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В“ от ЗДвП.

Касаторът оспорва първоинстанционното решение като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Счита, че въззивния съд не е изпълнил задължението си да събере всички относими доказателства, с оглед разкриване на обективната истина. Според касатора, СРС е интерпретирал неправилно събраните доказателства, като не е отдал необходимото доказателствено значение на съставения АУАН. От касационната инстанция се иска отмяна на обжалваното решение и

постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се явява, не се представлява.

Ответникът - Г. Н. П., лично и чрез упълномощен адвокат оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Софийският районен съд е установил от фактическа страна, че на 26.01.2022 г., около 15:34 ч. в [населено място], по [улица], свидетелката З. Ч. е управлявала лек автомобил М., ДК [рег.номер на МПС], с посока на движение [улица]към [улица]. Пътното платно било стеснено, поради паркирани от двете страни автомобили. В района на [жилищен адрес] насрещно движещ се автомобил спрял, за да пропусне Ч.. В момента на разминаването им, неустановено МПС с неустановен водач до този момент, намиращо се зад пропускащия автомобил, предприело маневра по движение и наляво, в резултат на което със своята предната лява част реализирало ПТП със задна лява част на автомобила на Ч., непосредствено след което напуснало местопроизшествието. На място (пристигналите по сигнал на Ч.) служители на ОПП констатирани, че от инцидента били причинени само леки материални вреди на л.а. М., ДК [рег.номер на МПС].

На 20.01.2023 г. младши автоконтрольор към ОПП - СДВР, съставил АУАН бл. № 201069 срещу ответника по касация - П. за извършени нарушения на чл. 25, ал.1 и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В“ от ЗДвП, тъй като актосъставителят е приел за установено, че П. като участник в ПТП е напуснала мястото без да уведоми службите на МВР. АУАН е съставен въз основа на подаден сигнал от свидетелката на нарушението - Ч., съставената по случая докладна записка, както и декларация, скица и протокол за ПТП. АУАН бил връчен на П., която в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН депозирала възражение.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и обжалваното пред въззивния съд наказателно постановление № 23-4332-002508/22.02.2023 г., с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на Г. П. за извършени нарушения по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 123, ал. 1, т.3, б.,„В“от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка въззивният съд е възприел въз основа на събраните доказателства, включително показанията на разпитаните свидетели Ч. и Т.. За да отмени наказателното постановление, СРС е приел, че същото е незаконосъобразно, тъй като обстоятелствата визирани в него, относно авторството са опровергани в хода на съдебното следствие от свидетелката на нарушението - Ч.. В този смисъл е прието, че административнонаказателното обвинение срещу П. е поставено под сериозно съмнение.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

Настоящият състав счита, че не са налице пороци при провеждане на доказателствената дейност от въззивния съд, а фактическите му констатации са направени при съобразяване с процесуалните правила, относно проверката и анализа

на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Като е провел съдебното дирене по този начин, съдът е спазил процесуалните изисквания на чл. 13 от НПК, чл. 14, ал. 1 от НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК. Предвид твърденията на касатора, СРС подробно е обсъдил показанията на разпитаните свидетели, сред които и тези на св. Ч. (очевидец на нарушението) и се е мотивирал защо ги е кредитирал. Разпитаната свидетелка, в съдебното заседание на 23.06.2023 г. по делото пред СРС, действително декларира несигурност, по отношение пълния регистрационен номер на другия автомобил. Същата конкретно сочи, че не е сигурна дали тогава е дала точния регистрационен номер на автомобила, тъй като за буквите (част от рег. номер) не е сигурна. По делото е приложена съставената по случая докладна записка, скица и протокол за ПТП, както и декларация от Ч.. В този случай (както правилно е приел СРС) няма спор дали са извършени нарушения по ЗДвП, а от кого. Доказателства за авторството на предявеното обвинение не са събрани по делото, поради пасивността на АНО, като прави впечатление, че за деянието констатирано на 26.01.2022 г., АУАН е съставен чак на 20.01.2023 г. В тази връзка не е опровергана защитната теза на визираната в НП за нарушител. СРС правилно, въз основа на съвкупността от доказателства приема, че не може да се изведе несъмнен извод, че по времето и на мястото, посочени в наказателно постановление № 23-4332-002508/22.02.2023г., П. като водач е причинила пътнотранспортно произшествие вследствие на извършена маневра, след което напуснало местопроизшествието - нарушения по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 123, ал. 1, т.3, б.,В“от ЗДвП. Издаденото НП е незаконосъобразно и като го е отменил въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да се остави в сила.

Основателно е искането на ответника за възстановяване разноските за адвокатско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 1, ал. 2 ЗАНН определя в размер на 500 лева, което, с оглед чл. 18, ал. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет не е прекомерно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.06.2023 г. по НАХД № 7668/2023 г. на Софийският районен съд, Наказателно отделени, 11 състав.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ - МВР да плати на Г. Н. П., ЕГН [ЕГН] разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лева.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

